

tages bort i Tillæg til, hvad der iøvrigt vilde være at offere af de indirekte Skatter, maa vi da ikke have det Spørgsmaal klareret: Hvorfra tænker den høitærede Finantsminister at tage Kompensationen? Paa hvilke andre Artikler skulle vi indvinde de 700,000 Kr., som komme til at mangle, og som jeg ganske vist ikke indser, at vi med en forsvarelig Statshusholdning tør bortkaste? Dette og mangfoldige andre hermed i Forbindelse staaende Spørgsmaal vil det være nødvendigt at faae Oplysning om, og derfor indser jeg ikke rettere, end at man i Udvalg nærmere maa overveie baade denne Sag i sig selv og de finantsielle Spørgsmaal, som iøvrigt staa i Forbindelse med dens Gjennemførelse.

Den 1ste Viceformand (Høgskro): Det ærede Medlem beklagede i Begyndelsen af sit Foredrag, at Beretningen om Forhandlingerne først i Gaar var bleven fremlagt for Medlemmerne, og at den høitærede Finantsminister ikke havde taget Ordet ved Sagens Indbringelse. Han maa derved have overset, hvad der blev oplyst i Begyndelsen af Mødet, at Beretningen om Forhandlingerne allerede Torsdag Eftermiddag Kl. 3 bleve fremlagte i Bureauet for Medlemmerne, og tillige at Forslag til Beslutninger af Thinget ifølge Forretningsordenen ikke blive indbragte af den vedkommende Minister, men ifkun anmeldte af Formanden.

Conseilspræsidenten og Finantsministeren (Estrup): Det ærede Medlem, som nu satte sig, har jo fuldkommen Ret i, at naar vi først gaa bort fra vort nuværende System ved at aflutte en Handelstraktat med bindende Tarif, maa vi sandsynligvis komme videre. Deri har det ærede Medlem fuldstændig Ret, men jeg har slet ikke lagt Skjul paa, at det er Betydningen af den Beslutning, som bliver tagen, at det foruden at være blot en Stadsfæstelse paa en Traktat, sluttet med Spanien, er et Brud paa det System, som vi hidtil have fulgt. Det tror jeg, at jeg selv saa stærkt som Noget har fremhævet i min første Udtalelse i Dag. Jeg ser ikke, at det ærede Medlem med Jøie kan sige, at dette nye System, det at ordne Handelsforbindelser gennem Handelstraktater, er Noget, som kun hist og her havde været prøvet, men som den overveiende Del af Europas Befolkning — det ærede Medlem nævner de germaniske og slaviske Racer — havde viist en afgjort Utilbøielighed til at gaa ind paa. Det ærede Medlem synes at være uvidende om, at det er lykkedes Spanien at faae bragt — loffet eller tvunget om man vil —

først Norge og Sverig, aabenbart af germanisk Race, ind paa sit System, endvidere Schweiz, Tydskland, som alle have sluttet Traktater med Spanien paa Basis af traktatmæssige Tarifbestemmelser, og endog det stolte England, maa det ærede Medlem vide, har for ikke længe siden gjort et Skridt hen derimod. Det ærede Medlem ryfter paa Hovedet, men hvad jeg siger er positivt, faktisk sandt, og jeg skal med Fornøielse dokumentere det, dersom der er nogen Tvivl derom. Det ærede Medlem beklagede sig over, at Prisen var saa høi. Ja, den Beklagelses deler jeg fuldstændig, men hvad der staaar tilbage at paavise, det er, at det kunde faas for en lavere Pris. Spørgsmaalet er, vil man tage det eller vil man ikke, vil man gaa ind paa det nye System, vil man i Henhold dertil bifalde denne Overenskomst, eller vil man ikke. Det ærede Medlem antydede vel og med en vistnok oprigtig følt Deltagelse, hvor ubehageligt det maatte være en Regjering, der ikke var i Besiddelse af fuld Tillid i dette Thing, at skulle forhandle i denne Sag. Jeg kan herligere det ærede Medlem med, at jeg som Deltager i denne Forhandling aldrig nogensinde har følt Savnet deraf. Det Resultat, der er kommet til at foreligge af Forhandlingerne, vilde have foreligget aldeles paa samme Maade, om jeg havde været i den allerfuldste Overensstemmelse med dette Thing. Jeg har ikke paa noget Trin følt det og jeg haaber, at det vil være det ærede Medlem en kjærkommen Oplysning. — Det, der egentlig nærmest har foranlediget mig til at tage Ordet umiddelbart efter det ærede Medlem, var at det ærede Medlem stærkt betonedes, at disse Forhandlinger nu have været i 2½ Aar. Ja, dersom man vil maale Forhandlingernes Længde efter den Tid, fra hvilken den gamle Traktat blev opsagt, og til den Tid, hvor den nye blev undertegnet, passer det. Men det ærede Medlem maa ikke være uvidende om, at der ikke har været ført Forhandlinger i hele den Tid, og at der ikke har kunnet føres Forhandlinger i denne Tid. Det ærede Medlem kan dog næppe for sit Vedkommende være uvidende om, hvad maaste mangen En her i Salen er, at man fra spansk Side ikke vilde føre Forhandlinger før langt hen i 1882 af den simple Grund, at man ikke vilde føre Forhandlinger, før man havde faaet vedtaget sin nye Toldlov. Jeg vilde ønske, at man her havde villet stille sig paa lignende Maade og først forhandlet paa Basis af den ny Toldlov. Nei, af disse 2½ Aar maa det ærede Medlem virkelig fradrage Tiden fra 1881 og indtil hen i Efteraaret 1882, da de spanske Forslag forelaa, og jeg